

Írta: Thomas S. Monson elnök

Míg újra találkozunk

Mindvégig ki kell tartanunk, hiszen a mi célunk az örök élet Mennyei Atyánk jelenlétében.

Kedves fivéreim és nőtestvéreim! Csordultig telt a szívem az egyház e csodálatos általános konferenciájának végéhez közeledtével. A konferenciai üléseken elhangzó beszélők tanácsai és bizonyágai lelkileg tápláltak bennünket. Biztos vagyok abban, hogy minden egyháztag nevében őszinte köszönetet mondhatok az itt tanított igazságokért. Nyugodtan elismételhetnénk a Mormon könyvből azok szavait, akik a nagy Benjámin király beszédét hallva „mint egyetlen hang kiáltottak, mondván: Igen, minden szót elhiszünk, melyet nekünk mondtál; és azt is tudjuk, hogy azok biztosan úgy vannak, és igazak, a Mindenható Úr Lelke miatt”¹.

Remélem, hogy időt fogunk szakítani az *Ensign* és *Liahóna* folyóiratok novemberi számában kinyomtatásra kerülő konferenciai beszédek elolvasására, mert érdemes azokat figyelmesen tanulmányoznunk.

Mily nagy áldás, hogy itt, ebben a pompás konferencia-központban találkozhattunk, és mindezt békében, kényelemben és biztonságban tehetjük. Ez a konferencia példa nélküli! Földrészekén és óceánokon átívelve, világszerte elért az emberekhez. Bár sokatoktól messze vagyunk, érezzük a lelketeket. Szeretünk benneteket és nagyra becsülünk titeket!

Az ezen a konferencián felmentésre került fivéreinknek pedig mindannyiunk nevében szívből jövő hálámat fejezem ki a sok-sok évnyi odaadó szolgálatért. Megszámlálhatatlanul sok ember életét áldottátok meg az Úr munkájában való részvételekkel.

A gyűléseken felhangzó Tabernákulum Kórus és a többi kórus valóban mennyei zenét varázsolt nekünk, amely minden mást is emelkedettebbé

és gyönyörűbbé tett. Köszönöm nektek, hogy megosztottátok velünk zenei tehetségeiteket és képességeiteket.

Szeretem, és tisztelem hithű tanácsosaimat, Henry B. Eyring elnököt és Dieter F. Uchtdorf elnököt. Ők valóban bölcs és okos férfiak, akiknek szolgálata felbecsülhetetlen. Az ő támogatásuk és segítségük nélkül nem tudnám elvégezni mindazt, amire elhívtak. Szeretem és nagyra becsülöm a Tizenkét Apostol Kvórumában, a Hetvenek Kvórumaiban és az Elnöklő Püspökségben szolgáló fivéreimet. Mind önzetlenül és igen hatékonyan szolgálnak. Hasonlóképpen nagyra becsülésemet fejezem ki mindazon nőkért és férfiakért is, akik általános segédszervezeti tisztségviselőkként szolgálnak.

Mily áldottak vagyunk, hogy rendelkezünk Jézus Krisztus visszaállított evangéliumával, mely választ ad az olyan kérdésekre, hogy honnan jöttünk, miért vagyunk itt és hová

megyünk, amikor eltávozzunk ebből az életből. Értelmet, célt és reményt ad az életünknek.

Egy háborgó, számtalan kihívást tartogató világban élünk. Azért vagyunk a földön, hogy legjobb képességeink szerint foglalkozzunk személyes kihívásainkkal: hogy tanuljunk belőlük és legyőzzük őket. Mindvégig ki kell tartanunk, hiszen a mi célunk az örök élet Mennyei Atyánk jelenlétében. Ő szeret minket, és semmit nem szeretne jobban, mint hogy sikerüljön elérnünk ezt a célt. Mindebben segít és megáld, ha imában szólítjuk Őt, tanulmányozzuk a szavait és engedelmessé válnak a parancsolatainak. Mindebben biztonságra és békére találhatunk.

Isten áldjon benneteket, kedves testvéreim! Köszönöm az értem, valamint az általános felhatalmazottakért mondott imáitokat. Szívből hálások vagyunk értetek, és mindazért, amit tesztek, hogy előrevigyétek Isten királyságát a földön.

A menny áldásai nyugodjanak rajtatok. Otthonaitokat a szeretet, a jóindulat és az Úr Lelke töltse el. Kívánom, hogy folyamatosan tápláljátok az evangéliumról való biztonyságotokat, hogy az védelmet nyújtson nektek a Sátán csapásai ellen.

A konferencia most véget ért. Térjünk vissza biztonságban otthonainkba. Kívánom, hogy az itt érzett lelkiület elkísérjen bennünket a mindennapos elfoglaltságaink közepette is. Mutassunk fokozott kedvességet egymás iránt, és folyvást végezzük az Úr munkáját!

Szeretlek titeket, és imádkozom értetek! Most elbúcsúzom, míg hat hónap múlva újra találkozunk. Urunk és Szabadítónk, Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

JEGYZET

1. Móziás 5:2.

Írta: Julie B. Beck

a Segítőegylet általános elnöke

„Leányok a királyságomban”: A Segítőegylet története és munkája

A Segítőegylet történetének tanulmányozása meghatározza és kifejezi, kik is vagyunk Szabadítónk, Jézus Krisztus tanítványaiként és követőiként.

Ez a gyűlés egy ajándék Mennyei Atyánk minden olyan leánynak, aki szeretné megtudni az Ő gondolatait és akaratát, és szeretné megérteni saját felelősségét az Ő tervében. Az elmúlt évben közületek sokat meglátogattam, és szívemet megérintette, amikor a szemetekbe néztem, megöleltelek titeket, együtt sírtam vagy nevettem veletek, és meghallgattam bánataitokat, örömeiteket, és győzelmeiteket. Mindannyian leírhatatlanul értékesek vagytok, és Mennyei Atyánk jól ismer benneteket. Isten leányaiként örökkévaló rendeltetésetekre készültök, és mindannyian női mivolttal, természettel és felelőségekkel rendelkeztek. A családok, a közösségek, ennek az egyháznak, valamint a szabadulás drága tervének a sikere a ti hithűségeteken múlik. Ó,

drága nőtestvéreim! Mennyire szeretünk titeket, és mily sokat imádkozunk értetek!

Mindannyian egy nagyon személyes, halandó élmény közepén vagyunk. Két nőtestvér, akikkel nemrégiben találkoztam, jól szemlélteti, hogyan éljünk hithűen a különböző körülmények közepette. Az egyikük Brazília középső részén él. Kedves kis vöröstéglás háza, mely egy vörös téglakerítéssel körülvett vörös földön áll, a béke kikötője és menedék a külvilág elől. Csillogó szemű gyermekei ismerik az elemis énekeket, háza falait pedig a Szabadítót, templomokat és Isten prófétáit ábrázoló képek díszítik, melyeket a *Liahóna* folyóiratból vágott ki. Férjével együtt komoly áldozatokat hoztak, hogy a templomban összepecsételjék őket, és ezáltal gyermekeik